

9. møde.

Torsdag den 21. oktober kl. 13.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hans Hansen (Rørby)): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov nr. 171 af 31. marts 1953 om valg til folketinget*.

Under debatten forleden dag om Tysklands suverænitet var næsten alle talere inde på spørgsmålet om den spærreregul i den tyske valglov, som udelukker danske sydslesvigere fra at deltage i tysk lovgivning. Når retsforbundet under forhandlingerne i grundlovskommissionen og valglovskommissionen er gået så stærkt imod bestemmelsen i valglovens § 43 om de 60 000 stemmer som minimum for at få repræsentation i folketinget, er det, fordi vi anser denne bestemmelse for at være i strid med de elementæreste demokratiske grundsætninger. Den skillelinie, der går mellem politisk diktatur og frit folkestyre, er her overskredet, således at der er tale om en farlig tendens henimod diktatur og bort fra en naturlig fornyelse af folkestyret. Vi mener, at folkestyret kun kan forny sig organisk og gro op fra neden. I diktaturstaterne er der — det er almindeligt kendt overalt — etpartisystem og forbud mod offentlig kritik. I valglovens § 43 er der en, omend svag, begyndelse i samme retning.

Man har under forhandlingerne om denne spærreregul anført, at den er nødvendig for at sikre en handlekraftig lovgivningsmagt og en stærk regering. Det er klart, at ved at begrænse kritikken kan man gøre regeringen stærkere, end hvis kritikken får frit løb. Lovgivningsmagten består af kongen og folketinget. Regeringen er kongens repræsentanter. Jeg mener, det er urigtigt at stræbe henimod en stærk regering på bekostning af et stærkt folkestyre. Vi skal prøve på at skabe en naturlig balance her.

Det sidst afholdte folketingsvalg har vist os, at et parti, der opnåede nær ved 60 000 stemmer og efter en ligelig kvotientberegning havde stemmer til 5 mandater, blev udelukket fra repræsentation i folketinget. Jeg vil ikke tro, at noget sådant kan opretholdes fremover. Næsten alle de talere, der har deltaget i debatten om tysk suverænitet, har givet stærkt udtryk for forargelse over den 5 pct.s spærreregul i den tyske valglov, der udelukker de danske sydslesvigere fra deltagelse i lovgivningsmagten, og det var velgørende at høre det ærede medlem hr. Hans Schmidt tale imod denne regel. Derimod synes kun de radikale og retsforbundet at være opmærksomme på, at vi her opretholder en lignende spærreregul, der udelukker danske vælgere fra indflydelse på det danske lovgivningsarbejde. Det kan vistnok siges, at vore besværinger over det, vi kalder overgreb dernedefra, har meget ringe vægt, så længe vi opretholder den omtalte spærreregul i vor egen lovgivning. Den forargelse, vi alle deler, må kunne overføres til vore egne forhold, således at vi får denne skamplet, som jeg vil kalde det, fjernet fra lovgivningen.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til folketingets sukkerudvalg.

(Jfr. tidenden sp. 37).

Valgt blev: *M. Larsen, Brodthagen, Lysholt Hansen, Lund Jensen, Poul Hansen (Grenaa), Sofie Pedersen, Chr. Rasmussen, From, Niels Eriksen, Gideon, Heick, Erna Sørensen, Tesdorpf, Jørgen Jørgensen (Ullerup) og Svend Jørgensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 1 medlem til Grønlandsudvalget (i stedet for Hauberg).

(Jfr. tidenden sp. 89).

Valgt blev: *Peter Nielsen* med stedfortræder *Kjældgaard.*